

ОТЪ ИЗДАТЕЛЯ.

На мнозина отъ нашитѣ българе са ревне и драго имъ е да ги назовхтъ хората Патриоти. Таковато названіе чѣсто са повтаряше презъ години си у насъ, особено у Влашко и Богданско, дѣто тамкашнитѣ българе бѣха, токоречи, до единъ патриоти; а и днесъ патриотизма на нѣкои си доде да ни са увира въ очитѣ. Наистина е, че срѣщахме и на дѣло Патриоти, но тѣ сж твърдѣ малцина и то отъ хора не богати, а нѣкои съ коя годѣ малка търговійка и мнозина даже работници, които отдѣляха отъ гърлото си, само да помогнхтъ на дѣйцитѣ по народното движеніе. Сѣки изъ нашитѣ, наречени емигранти у Влашко и другадѣ, знае съ какво око глѣдаха богаташитѣ на нашитѣ народни поборници; ако бѣше възможно да оживѣятъ: Раковски, Х. Димитръ, Стефанъ Караджата, Хр. Ботйовъ и тѣхнитѣ другари, и тѣ да приказватъ кои сж биле искреннитѣ патриоти. Горкитѣ момци! сѣкамъ че и сега ги глѣдамъ предъ очитѣ си и слушамъ да ми са оплакватъ съ сълзи, какъ ги сж нахокале еди кои си чорбаджии, защото отишле да поискатъ помощъ, или по нѣкое франче за хлѣбъ. Това ли сж тѣзи